

'Dünyanın 3. büyük PVC ihracatçısı olan Türkiye'de üretim bitti'

ASO'nun Kauçuk ve Kauçuk Ürünleri Sanayi Komitesi ile Plastik ve Plastik Ürünleri Sanayi Komitesi üyeleri, hammaddede yüzde 100 dışa bağımlı olduklarını belirterek, "Maliyetler düşürülmeli" dedi.

**HÜSEYİN GÖKÇE-YEŞİM ARDIÇ
BÜŞRA KOSİF-ANKARA**

DÜNYA ve **Ankara Sanayi Odası** tarafından düzenlenen yuvarlak masa toplantısına, **ASO'nun Kauçuk ve Kauçuk Ürünleri Sanayi Komitesi** ile Plastik ve Plastik Ürünleri **Sanayi Komitesi** üyeleri katıldı.

Yuvarlak masa katılımcıları, hammaddede yüzde 100 dışa bağımlı olduğu belirtilerek, bunun maliyetlerinin aşağı çekilmesi gerektiğini belirttiler. Teşviklerin genellikle yeni kurulan işletmelere verilmesinden şikayetçi olan **sanayiciler**, mevcut işletmelerin de büyüme aşamasında desteklenmesi gerektiğini kaydettiler. Türkiye'de üretim adeta cezalandırılırken, nihai ürün ithalatçısının şanslı olduğu değinen katılımcılar, ihracatçıya yeşil pasaport uygulamasının da esnetilerek uygulanmasının önemine işaret ettiler.

AKMAN KARAKÜLAH-BABACAN KAUÇUK VE YEDEK PARÇA SANAYİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI:

"AYLIK 200 BİN DOLARLIK ATIĞI GERİ KAZANIM İÇİN PROJE BAŞLATTIK"

Yaklaşık 52 yıllık **sanayiciyim**. Kaçuğu OSTİM'e 32'nci yılımızda getirdik. Makine, hidrolik grubu, kauçuk yedek parça üreten şirketimiz var. Yaklaşık 70 kişi istihdam ediyoruz. Yenikent'e bir fabrika yaptık, altyapı çalışmalarını tamamladıktan sonra buraya taşınacağız. Ben **ASO**'da üçüncü dönem Meclis'te görev yapıyorum.

Bir de küme kurma kararı aldık ve hayata geçirdik. En önemli sıkıntımız sektörde ortaya çıkan atıklar. Kauçuk üretirken, kalıplardan çıkan çapaklar var. Bunları çöpe atmıyoruz. Bununla ilgili geri dönüşüm sağlamak istedik. Ankara ve çevresinden bunların toplayalım, tekrar üretime sunalım diye çalışmalarımız sürüyor. Ankara Kalkınma Ajansı'na yaptığımız proje kabul edildi. Proje ile yapacağımız sistemin ne kadar rantabl olacağını ortaya çıkardık. Çin bu konuda çok ileride, oraya da gidip nihai şeklini vereceğiz.

Burada, kendi üyelerimizde ayda yaklaşık 50 ton, Ankara genelinde ise 200 tonluk atıktan bahsediyoruz. Eğer projemizi hayata geçirebilirsek, aylık 200 bin dolarlık atığı geri kazanmış olacağız. Türkiye genelinde kuşkusuz bu rakam çok daha artacaktır.

Üretim maliyetini düşürmek için yurtdışında üretime yönelik incelemeler de yaptık. Tayland,

Tayvan, Vietnam, Malezya ve Çin'e gittik. Buradan aldığımız fiyatlarla, oradan alınan fiyatlar arasında yüzde 100'e yakın fiyat farkı var. Ancak orada tesis kurmanın maliyeti çok yüksek. Bu konuda devlet destek vermekle birlikte, önce yatırımın yapılıp teşvikin sonra verilmesi işi zorlaştırıyor.

Aslma bakarsanız, Ankara'da sanaycinin üretim yapması için bir tane neden göremiyorum. Limana uzak, bütün hammadde limandan geliyor, ciddi nakliye var. Üstelik ihracata dönük üretim yapanların lojistik maliyeti iyice yükseliyor. Teşvik mekanizması ağırlıklı olarak yeni yapılacak yatırımların desteklenmesini öngörüyor. Oysa faaliyette olan işletmelerin de desteklenmesi gerektiğini düşünüyorum.

"Fabrikayı kurduk, altyapı olmadığı için 1 yıldır taşınmıyoruz"

Ankara'da **sanayi** üretimi konusunda bazı sıkıntılarımız var. İlimizde **OSB**'ler dışında da **sanayi** bölgelerimiz var.

Saray, Kazan, Yenikent bölgelerinde devletimiz **sanayi** bölgeleri oluşturmuş. Arsalar üretmiş, o arsalara da fabrikalar yapılmış. Bu fabrikaların, altyapısı yok, yolları yok, kaliteli bir enerjisi yok, herkes bir yerden bir trafo koymuş kendine yetecek kadar ve çok tehlikeli bir durumla karşılaşıyor.

Örneğin ben, Yenikent bölgesine 5 bin metrekare kapalı alanlı fabrika kurdum. Proje karşılığında inşaatı bitirdik ancak 1 yıldır taşınmıyoruz. Çünkü yolumuz, kanalizasyonumuz yok. Ben orada 70 kişiyi kanalizasyonsuz bir ortam-

Türkiye'nin dünya çapında üçüncü büyük PVC ihracatçısı olduğunu vurgulayan sektör temsilcileri, "İthal eden şanslı, Türkiye'de üreten cezalandırılıyor" sözleriyle içinde buldukları zorluğu dile getiriyorlar.

da nasıl çalıştıracağız? Yağmur suyunu akıtacak yerim yok, elektrik alabilmek için bizden kurmamızı istedikleri şeyin maliyeti 100 bin lira.

Eleman problemine değinmem gerekiyor. Devlet insanlara "sen işten çık sana para vereyim" diyor. Tamam sosyal devlet, yardım edecek ama o insanların neden işten çıktığını sorulması lazım.

Türkiye'de işsizlik yüzde 12'yi geçti ama her işyerinin kapısında da 'eleman arıyoruz' yazısı var. Çoktezat bir durum. Bir çok firmada artık Suriyeliler çalışıyor. İnsanlar geliyor işyerini geziyor ve ortamı beğenmeyip "ben burada çalışmam" diyor. Yani herkes, "Bir masa, telefon, internet, sekreter, araba" istiyor.

KORAY TÜTEK-SERDAR PLASTİK GENEL MÜDÜR YARDIMCISI:

"PROJE BAZLI TEŞVİKLERDE ASGARİ YATIRIM ŞARTI ARANMAMALI"

Serdar Plastik 1973 yılında kurulan bir aile şirketi. Şu anda ikinci kuşak yönetiminde. Kendisine ait 4 ayrı markası var. 13 ayrı sektörde plastik bazlı komponent üreten bir firma. Sadece geçen yıl 16 patent başvurusumuz vardı.

Sektördeki genel sorunların başında teşvikler geliyor. Özellikle 2016 yılı Ekim ayından itibaren Sayın Başbakan'ımızın da ilettiği gibi çok fazla teşvik var ve her gün

yenileri çıkıyor. Bunların bizim tarafımızdan özümsemesi çok kolay değil. Bunları ortak noktaya getirip, üyelerin anlayabileceği hale getirmeye çalışacağız. Bu kadar çok teşvikin olduğu şeyde anlaşılır şekilde duyurmamız gerekiyor.

Bize göre, proje bazlı özel teşviklerde büyük yatırım şartı aranmamalı, miktar sınırlandırılmasına bağlı olmadan teşvik verilmeli. Proje bazlı teşviklerde mantık cari açığın azaltılması ve Türkiye'de bulunmayan ürünlerin üretilmesi. O zaman bunu üretme niyetinde olan insanlardan asgari yatırım şartı aranmamalı.

Bir de ihracatçıya yeşil pasaport sıkıntısı var. Bu nasıl uygulamaya geçecek çok net değil. Şirketlerden bir yöneticiye verilecek. Ancak şirket birden fazla ortak varsa ne olacak? Veya yurtdışına her zaman yöneticilerin gitmesi gerekmiyor, profesyonel elemanların, teknik elemanların da gitmesi gerekiyor. Sonuç olarak her firmadan tek bir kişinin bu işle ilgilenmesi pratikte çok zor.

Eğer vize sorununu çözemezseniz, başka bir sıkıntıyla karşı karşıya kalıyorsunuz. Yurtdışında iş yapacağımız birisinden davet mektubu istemek kadar zor bir şey yok, çok zorumuza gidiyor. Firma ile iş anlaşması yapmaya gidecekseniz, önce davet mektubu istiyorsunuz.

Birçok sorundan bahsettik ama

en önemlilerinden birisinin de enerji olduğunu söylemek zorundayız. Enerji maliyeti konusunda Avrupalı firmalarla bile rekabet edemeyecek durumdayız. Bakın 1'inci **OSB**'de 13 liraya su tüketiyoruz. Üstelik fiyat da sürekli artıyor.

AYHAN GÖKMEN-BİLKA PVC PROFİL YÖNETİM KURULU BAŞKANI:
"TAŞIMACILIKTA YASADA OLMAYAN ÜCRET ALINIYOR"

PVC profil ve polipropilen kumaş üretiliyoruz tekstilde. Türkiye'de hammadde konusunda ciddi sorunlar var. Hammadde üreten firma özelleştirildikten sonra, bunu arttırmak yerine başka sektörlerle yatırım yapıyor.

Türkiye'de yerli üretim var diye PVC hammaddesinde vergi uygulanıyor. Avrupa'dan gelen vergi yok, ABD'den gelende yüzde 18 antidamping vergisi var. Suudi Arabistan ve diğer ülkelerden gelenlerden yüzde 6.5 civarında vergi var.

Şimdi, biz DİR ile hammadde çekiyoruz. 100 bin dolarlık hammadde çekerken, 10 bin TL masraf, 100 bin TL de banka teminat mektubu vermemiz gerekiyor.

Ordino diye bir ücret var, dünyada böyle bir uygulama yok. Gemi firması o evrakları getiriyor, evrak getirmesi karşılığında 100 dolar para ödüyorsunuz. Konşimento belgesi zaten var, Avrupa dahil dünyanın her yerinde malını konşimento ile çekebiliyorsunuz.

"500 dolara ithal ettiğim ürüne 1200 dolar masraf yaptım"

Geçen gümrükten 500 dolarlık acil bir makine parçamız geldi. 212 dolar ordino, boşaltma 60 do-

lar, parsiyel servis ücreti 153 dolar, terminal ücreti 15 dolar, evrak kayıt 140 dolar, yükleme boşaltma 24 dolar. 500 dolarlık ürüne bin 700 dolar para ödedim. Buna itiraz ediyoruz o zaman da ürünüümüzü alamıyoruz gümrükten. 2008 yılında ordino ücretinin alınmayacağına ilişkin yasa çıkarılmış. Gümrük Kanunu'nda da ordino ücreti alınır diye bir ibare yok.

Hammaddenin üzerindeki vergilerin tamamının kalkması lazım. ABD'den üretilmiş profile vergi yok, hammaddeye yüzde 18 vergi var. Romanya, Bulgaristan'daki adam bu ürünü alıyor, biz yüzde 18 daha pahalı alıyoruz.

"İthal eden şanslı üreten cezalandırılıyor"

Türkiye PVC ihracatında Çin ve Almanya'nın ardından üçüncü sıradaydı. Şimdi bitti, Ankara'da 5 tane profil fabrikası vardı, 4'ü kapandı, biz de profil üretimini bıraktık. Türk üreticileri Belçika firması aldı, bunları da Suudi Arabistanlı bir şirket aldı. Bakın Avrupa'nın en büyük profil fabrikası üretimini durdurdu. Türkiye'nin her tarafı ithal profil doldu. İthal eden şanslı, üreten cezalandırılıyor.

Şimdi ben mesela kendimi örnek vermek istiyorum. Ben yüzde 50'si talaş, yüzde 50'si PVC hurdası, 35 kg ağırlığında bir kapı ürettim. Şu an 25 ülkeye ihracat yapıyorum. Bakım ve boya istemediği gibi, sudan da etkilenebilir. Bir süre önce katıldığımız bir fuarda, Amerika'ya satış konusunda anlaşma yaptım. Aynı fuarda, daha önce hiç satış yapmadığım, Lübnan ve Umman ile ilgili temsilcilikler imzaladım. Benim geliştirdiğim bu ürün kg'ı 3.5 dolara satılıyor. Yani Türkiye ortalamasının iki katı fiyata ihracat yapıyorum ancak bu konudaki destekleri yeterli bulmuyorum.

ALİ İHSAN ÖZENÇ - ZİRVE PLASTİK KALIP YÖNETİM KURULU BAŞKANI

"MESLEK OKULLARINDAKİ ÖĞRENCİLER BİLE GELİP SANAYİDE ÇALIŞMAK İSTEMİYOR"

Ben 37 senedir bu meslekte hizmet veriyorum, 2 dönemdir de **ASO** meslek komitesinde görev yapıyorum. Firmamız proje bazlı çalışmakta ve sektörde, kalıp, tasarım, ürün, mamul olarak projeler üretmektedir. Şu anda 25 kişiyle çalışıyoruz ve şirketimizi büyütme istiyoruz. Ancak kalifiye eleman sorunu sebebiyle büyütmekte zorlanıyoruz.

Mustafa Korkmaz-Özdekan
Kauçuk Sanayi Yönetim Kurulu Başkanı
"KÜMELEŞMEYLE
BİRLİKTE ANKARA'DA KAUÇUK
SEKTÖRÜNÜN VARLIĞINI FARK ETTİK"

Meslek okullarında bir sürü öğrenci var ama bunların hiçbirisi gelip sanayide çalışmak istemiyor. Stajyer öğrencilerden beğendiklerimizi kadroya alıyoruz ama bir süre sonra onlar da çekip gidiyorlar. Eskiden insanlar çocuklarını meslek öğrenmesi için sanayiye gönderirdi, şimdi ise sanayiden uzakta ve ağırlıklı olarak hizmet sektöründe, temizlik, güvenlik gibi şeylere yöneldi gençler. Bunların ücreti beğenmediği için gelmediklerini de söyleyenler var ama 2 sene önce çıkarılan asgari ücretle birlikte işyerlerinde genel bir dengesizlik oluştu. İçerde çalışanlarla yeni gelenlerin aldığı ücretler sorun yarattı. Normal şartlarda asgari ücret yeni girene verilir, ancak bizim asgari ücretle eleman çalıştırma şansımız yok. Oysa bugün 50, 100 TL fark için çok sık işyeri değiştirenler var.

"İşsizlik maaşı ortadan kaldırılmalı"
Benim şahsi düşüncem şu; bütün işsizlik maaşlarının falan ortadan kaldırılması. Çünkü kişi çalışma ihtiyacı duyacak ki çalışsın. Yardıma muhtaç kişiler belli ve bunun da kriterleri var. Ancak insanlar cebine zaten asgari ücret kadar para girdiği için çalışmak istemiyor, asıl sebep bu. Bir de işçiler bu kadar sık işyeri değiştirdiklerinde her ay sigortadan prim zararları olduğunu hesap etmiyorlar. Kendiliğinden ayrılanlar da dava açıyorlar, avukatımıza soruyoruz ne yapalım diye, o da "Aman anlaşın" diyor ve bir şekilde para alıyorlar.

CEM ALTINTAŞ - ALTINTAŞ AMBALAJ GENEL MÜDÜR YARDIMCISI: "SOSYAL POLİTİKALAR İNSANLARI TEMBELLEŞTİRİYOR"
Biz, Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nde metal ve plastik kapaklar üretiyoruz. Yaklaşık 100 kadar

çalışanımız var, meşrubat sektörüne hitap ediyoruz. Bizi de en çok rahatsız eden unsurlardan birisi eleman konusu. Ben açıkçası kalifiye eleman mevcut olmasından ziyade mevcut sosyal politikaların insanlarımızı biraz tembelleştirdiğini düşünüyorum. Bir çok firmanın yaşadığı gibi biz de elemanların çok sık işyeri değiştirmesinden yakınıyoruz.

Yani çalışanlarımızı hiçbir şekilde mutlu etmek mümkün olmuyor, sürekli arayış içindeler. Çeşitli düzenlemelerle yeni istihdam alanları oluşturmaya çalışılıyor. Bunlar güzel şeyler ama bizim üzerimize yük getiriyor. İthalat yapıyoruz ama ben, gümrükleri açıp bütün hammaddeleri ülkeye sokmaktansa artık Türkiye'nin biraz daha uzun vadeli planlar yapıp, hammaddelerimizi yurtiçinde üretmenin adımlarını atması gerektiğini düşünüyorum. Yoksa her zaman ayağımız bağlı kalıyor.

ÖZCAN ÜLGENER-İNCİ-PEN İNŞAAT YÖNETİM KURULU BAŞKANI "BÜYÜME SÜRECİNDEKİ FİRMALARIN DAHA ÇOK DESTEĞE İHTİYACI VAR"
Mevcut yapıda büyüme sürecinde olan firmaların daha çok desteğe ihtiyacı var. Örneğin Kazan'da 600 dönümlük bir yer aldık, ancak üretim izni alamıyoruz. Burada 4'er bin metrekaarelik 120 dükkan yapılacak ve her birinde 50-60 kişi çalışacak. Belediyelerle bu engelleri aşmamız gerekiyor.

Bahsedeceğim ikinci konu ise bizim sektörle değil genel sana-

Kauçuk sanayi, Ankara Sanayi Odası'na kuruluşunda kayıt olmuş bir sektör. Aslında kauçuk çok görülmesi de yaşamamızda bir parça. Eğer kauçuk olmasaydı, otomobil lastikleri olmazdı. Lastikte esneklik ve dayanıklılığı kauçuk sağlıyor. Ancak böyle önemli bir teknolojinin, sektörün kıymetinin yeni anlaşıldığını biliyoruz. Sektörümüzü ASO Meclisi'nde en iyi şekilde temsil etmeye çalışıyoruz. Gazi Üniversitesi, OSTİM Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu'nda Kauçuk ve Plastik bölümü kurdu. Aynı zamanda OSTİM Kauçuk Teknoloji Kümelmesi kurduk. Burada ASO ve OSTİM yönetiminin büyük desteklerini gördük. Kümeyle birlikte Ankara'da kauçuk sektörünün varlığının farkına vardık. Toplamda 100 kadar firma olduğunu gördük.

vicilerle ilgili. O da merdiven altı üretim. Asıl istihdam kaybının sebebi burası. Eğer bu sorun çözümlürse, sigorta bağlamında bir çok şey de çözüme kavuşur. Düzenli çalışan bir firma normal teklif verirken, bu kayıt dışı çalışanlar yüzde 15-20 daha düşük teklif sunuyor ve işi alıp gidiyorlar. Burada şunu da belirtmemiz gerekir ki faiz halen çok yüksek. Bu faizi düşüremesek, rakiplerimizle mücadele etme şansımız olmaz. Hem yüksek oranlı ihracat vergisi ödüyoruz, hem de yüksek faizden para kullanıyoruz.

BORA AYNAGÖZ - ANADOLU PLASTİK AKÜ KUTUSU SANAYİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI "AYAĞIMIZA TAŞ BAĞLAYIP YURTDIŞINDAKİ RAKİPLERLE YARIŞMAMIZI İSTİYORLAR"
Benim asıl mesleğim akümülatör imalatçılığı. 1953'den beri baba mesleğini yapıyorum. 1992 yılında akümülatör kutusu üretiminde sıkıntılar olduğu için 19 akümülatörünü bir araya gelmesiyle oluşan firmanın ortaklarındanım.

Birbirimizi daha iyi tanımaya başladık. Artık kendi mesleğimizde her firma kendine has özelliği olan ürün üretiyor, bir firmanın üretim alanına, başka firma girmiyor. Bizim en büyük sorunumuz, ülkemizde bir kauçuk endüstrisinin kurulamamış olması. Oysa bizim gibi kauçuk hammaddesi üretmeyen Almanya'da çok gelişmiş bir sanayi olduğunu gördük. Yüksekökol ile ara eleman yetişiyor ama bizim sektörle ilgili mühendis yetiştiren fakülteye ihtiyacımız var. Kauçukta, endüstriyel tarım yapılması çok önemli. Bu konuda ziraat fakültelerinde kauçuk yetiştirilip yetiştirilemeyeceği araştırılmalıdır. Karadeniz iklimi buna uygun olabilir. Önceleri kivi yetişmez derken, bugün önemli miktarda üretim miktarına ulaşılmış durumda.

1987 yılında ASO'ya girdik. Odamızda yönetim kurulu başkanlığı hariç bütün görevlerde bulundum. Biz aslında devşirme plastikçiyiz. Şu anda ufak bir firmanın temsilcisiyim. Bizim de asıl sorunumuz hammadde tedarikleri ve enerji. Türkiye'de sanayici olmak üretmek maalesef çok zor. Yurtdışında üretim yapan firmalarla bizim sanayicinin ayağını taşı bağladık-tan sonra koşun diyorlar. Hammaddede ki vergiler kaldırılmalı ki rahat rekabet edebilsinler. Asıl sorunumuz enerji, bu konuda çok şansız bir ülkeyiz, kışıkla kazanıyor kepçeyle parasını veriyoruz. Üretmek lazım deniyor ama üretmek için üretimin önünü açmak gerekiyor. Bunu bürokratlar da biliyor ama yerine gelmiyor. Üretmediğimiz müddetçe rekabet şansımız mümkün değil. Bir de kauçuk şirketleri sigorta ile ilgili sorun yaşıyor. Sigorta şirketleri kauçuk işyerlerini sigortalamaktan çekiniyorlar.

Biz plastik sektöründe kamu hastanelerine yönelik üretim yapıyoruz. Hastaneler, fiyat garan-

Zeynep Tülin Yılmaz-OSTİM Kauçuk Teknolojileri Kümelmesi Başkan Yardımcısı:
"KAUÇUK İHRACATÇI BİRLİĞİ KURMAYA HAZIRLANIYORUZ"

Sektörümüzün en büyük sorunu, hammadde ve nitelikli personel. Artık kauçuk sektörü şu an bir federasyon aşamasına geldi. Sadece Ankara'da 125 firma var. Federasyon için 5 tane dernaak gerekiyor. Bunun için İstanbul, Ankara, İzmir kuruldu, plastik sektöre de paydaşımız. Bursa derneğimizizin de kurulmasıyla birlikte federasyona dönüşeceğiz. Yurtdışı çalışmalarında genellikle plantasyon çalışmalarımız var. Çünkü hammadde de yüzde 100 dış bağımlıyız. Hem ürünü yüksek fiyata alıyoruz, hem nakliye maliyetleri çok yüksek. Kauçuk enstitüsünün kurulabilmesi için İstanbul'da bir toplantı yaptık. Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı da toplantımıza katıldı ve strateji planına dahil edilmesi yönünde karar alındı. Burada amaç devletin desteğiyle, firmaların da

aidat ödeyeceği bir sistem kuracağız. Bu enstitü sektöre yönelik eğitim verecek. Almanya ve Hindistan'daki enstitü modellerini örnek aldık. Bunun dışında, OSTİM Kauçuk Teknolojileri Kümelmesi yanı sıra, Ankara Kalkınma Ajansı ile doğrudan faaliyet desteğiyle geri dönüşüm projesi hazırladık. Şu an fizibilite aşamasındayız. İKMB bünyesindeyiz. Üçüncü büyük sektörüz. Fakat, kendi aramızda bir karar aldık. TİM'e ASO Genel Sekreteri Yavuz Cabbar'ın da katkısıyla ayrı bir ihracatçı birliği olmak için başvurumuzu yaptık. En az 75 firma olması gerekiyor. Bunu da sağlayarak Kauçuk İhracatçı Birliği kuracağız. Bir çok sanayicinin olduğu gibi bizim de talebimiz, test merkezleri ve kalibrasyon. Kauçuk sektörü olarak bizim de plastikte olduğu gibi mükemmeliyet merkezine ihtiyacımız var. Kesinlikle akredite bir kauçuk laboratuvarına ihtiyacımız var.

tisi istiyor, yani sene başındaki fiyatla, sene sonundaki fiyatın aynı olmasını istiyorlar. Şöyle bir gerçek var ki, Türkiye sermaye terakümü, sermaye sıkıntısı çeken, kaynak bulmak mecburiyetinde olan, enerjiye büyük paralar ödeyen bir ülke. Yapılması gereken, araziye temin edip, altyapısını hazırlayıp sanayiciyi çağıracağız ve ona "Sana şu hedefleri veriyorum, bunları gerçekleştiren devam edersin, yoksa elinden alırım" demesi gerekiyor.

ERDOĞAN GÜVEN- ERŞA MOBİLYA SANAYİ YÖNETİM KURULU BAŞKANI "TEST İHTİYACIMIZI KARŞILAYAN LABORATUVAR YOK"
Biz firma olarak, PVC hammaddeyle termoplastik üretimi yapıyoruz. Yani hammaddeyi koyduğunuzda makineden doğrudan nihai ürün çıkıyor. Yaklaşık 14 katkı maddesi ekliyoruz. Bunların hepsi yurtdışından geliyor. Yani tamamen dışa bağımlı durumdayız. Bunu değiştirme şansımız olmadığına göre, PETKİM'i fiyat-

ları düzeltme durumunda bırakmalıyız. Özelleştirilmeden önce bu kurumla çok daha iyi çalışıyorduk, sürekli toplantı yapıyorduk. Önemli bir konudan daha bahsetmek istiyorum o da KOSGEB'in laboratuvar destekleri var. Ancak Türkiye'deki laboratuvarların bizim istediğimizi karşılamak niteliği yok. Önemli bir laboratuvara malzeme gönderdik, içeriğinde ne olduğunu öğrenip, üretim yapmak istedik. Bize gelen raporda, "Şundan bu kadar olabilir, şundan olabilir, bundan olabilir, şöyle olabilir, böyle olabilir" gibi herhangi bir miktar içermeyen, 'olsa olsa' şeklinde ifadeler var. Yani bir formül çıkarıp üretme şansına sahip değilsiniz. Oysa benim ürettiğim bir malzeme Çin'de tüm detaylarına kadar analiz edilip, gramajına kadar formülü çıkarılmış. Aslında biz çok zorlu bir yerdeyiz, biz halk dili kullanırken, sorunumuzu çözmesi gereken bürokrasi divan edebiyatı kullanıyor. Yani birbimizle konuşurken tercümana ihtiyaç duyuyoruz.